

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vanhemmuuslain muuttamisesta sekä siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vanhemmuuslain muuttamisesta sekä siihen liittyviksi laeiksi (HE 33/2023 vp).

Valiokuntakäsittely

Valiokunnan mietintö: Lakivaliokunta (LaVM 5/2023 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

vanhemmuuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vanhemmuuslain (775/2022) 6 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 ja 4 momentti, 9 §, 10 §:n 2 momentti, 11—13 §, 14 §:n 2 momentti, 16 ja 17 §, 23 §:n 2 momentti, 27 §, 29 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §:n 2 momentti, 33 §, 34 §:n 3 momentti, 36 §, 40 §:n otsikko ja 2 momentti, 42—44 §, 45 §:n 2 ja 3 momentti, 47 §:n 1 ja 2 momentti, 50 §:n 1 momentti, 63 §:n 1 momentti, 67 §:n 4 momentti ja 69 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 11 § laissa 737/2023, sekä

lisätään 23 §:ään uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 26 §:ään uusi 2 momentti ja 48 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

6 §

Vanhemmuuden selvittämisen tarkoitus ja käyttöala

Vanhemmuuden selvittämisen tarkoituksena on hankkia sellaisia tietoja, joiden nojalla lapselle voidaan vahvistaa tai todentaa isä tai äiti.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

Lastenvalvoja selvittää vanhemmuuden, kun hän saa tiedon 18 vuotta nuoremasta lapsesta tai kun henkilö haluaa tunnustaa vanhemmuutensa eikä lapselle ole todettu tai vahvistettu kahta vanhempaa.

Edellä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua äitiyttä ei selvitetä, jos lapselle voidaan vahvistaa isä eikä lastenvalvojan tiedossa ole seikkoja, joiden nojalla joku muu kuin otaksuttu isä olisi lapsen toinen vanhempi. Isyyttä ei selvitetä, jos lapsen äitiys on tunnustettu 5 §:n 1 momentissa tarkoitettun hedelmöityshoitosuostumuksen perusteella eikä lastenvalvojan tiedossa ole seikkoja, joiden nojalla olisi aihetta epäillä, että joku muu kuin tunnustaja olisi lapsen toinen vanhempi.

7 §

Vanhemmuuden selvittämisen aloittaminen ja raukeaminen

Vanhemmuuden selvittäminen voidaan aloittaa jo ennen lapsen syntymää, jos näytön saaminen vanhemmuudesta muutoin vaarantuisi tai siihen on muu erityinen syy. Oikeusgeneettisessä vanhemmuustutkimuksessa tarvittava näyte lapsesta voidaan kuitenkin ottaa vasta lapsen syntymän jälkeen.

8 §

Vanhemmuuden selvittämisen toimeenpanija

Vanhemmuuden selvittää lastenvalvoja sillä hyvinvointialueella, jonka alueella lapsen synnyttäneellä äidillä on kotikuntalaissa (201/1994) tarkoitettu kotikunta. Jos lapsi on täyttänyt 15 vuotta taikka lapsen synnyttänyt äiti on selvittämättä, kadonnut tai kuollut taikka hänellä ei ole Suomessa kotikuntaa, vanhemmuuden selvittää kuitenkin lastenvalvoja sillä hyvinvointialueella, jonka alueella lapsella on kotikunta, tai, jos lapsella ei ole Suomessa kotikuntaa, sillä hyvinvointialueella, jonka alueella lapsi oleskelee.

Mitä tässä pykälässä ja 19, 22, 66 ja 67 §:ssä säädetään hyvinvointialueista, sovelletaan Ahvenanmaalla Ahvenanmaan maakunnan kuntiin.

9 §

Neuvottelu vanhemmuuden selvittämiseksi

Saatuana tiedon seikasta, jonka vuoksi on selvitettävä lapsen toinen vanhempi, lastenvalvojan on neuvoteltava lapsen synnyttäneen äidin, 15 vuotta täyttäneen lapsen ja, jos mahdollista, sen henkilön kanssa, joka saattaa olla lapsen toinen vanhempi. Jos lapsen vanhemmuus selvitetään 6 §:n 3 momentin nojalla, neuvotteluun on kutsuttava myös lapsen toinen vanhempi.

Jos selvitettävänä on lapsen synnyttäneen henkilön äitiys tai lapsen molemmat vanhemmat, neuvotteluun kutsutaan 15 vuotta täyttäneen lapsen lisäksi, jos mahdollista, ne henkilöt, jotka ovat tai saattavat olla lapsen vanhempia. Neuvotteluun voidaan tarpeen mukaan kutsua myös lapsen huoltaja tai muu laillinen edustaja, jos tämä on muu kuin joku edellä mainituista henkilöistä.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

10 §

Neuvottelun toimittaminen ja velvollisuus pysyä totuudessa

Tietoja antaessaan sillä, joka 2 tai 3 §:n nojalla tai 19 §:ssä tarkoitetun tunnustamisen perusteella on tai joka saattaa olla lapsen toinen vanhempi, on velvollisuus pysyä totuudessa. Sama velvollisuus koskee myös tunnustamislausuman antamista, tunnustamisen hyväksymistä ja tunnustamisen johdosta toimitettua kuulemistä.

11 §

Lastenvalvojan oikeus saada tietoja

Lastenvalvojan oikeuteen saada tietoja vanhemmuuden selvittämistä varten sovelletaan, mitä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen käsittelystä annetussa laissa (703/2023) säädetään sosiaalihuollon palvelunantajan tiedonsaantioikeudesta. Lastenvalvojalla on oikeus saada otakсутun vanhemman henkilöllisyyden ja asuinpaikan selvittämiseksi välttämättömiä tietoja salassapitosäännösten estämättä myös tämän työnantajalta sekä majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annetussa laissa (308/2006) tarkoitetun majoitustoiminnan harjoittajalta.

12 §

Geneettisen selvityksen hankkiminen

Lastenvalvojan on tilattava vanhemmuuden selvittämisen yhteydessä oikeusgeneettisestä vanhemmuustutkimuksesta annetun lain (378/2005) 1 §:ssä tarkoitettu oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus lapsesta sekä henkilöstä, joka on tai saattaa olla lapsen vanhempi, jos tämä pyytää tutkimusta tai jos lastenvalvoja muuten katsoo sen tarpeelliseksi. Jos tutkimus voidaan mainitun lain mukaan määrätä tehtäväksi muusta kuin edellä tarkoitetusta henkilöstä ja jos lastenvalvoja katsoo sen aiheelliseksi, hän voi tilata tutkimuksen myös tästä henkilöstä.

Lastenvalvojan tilaama oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus voidaan tehdä vain sen suostumuksella, josta näyte on tarkoitus ottaa. Jos lapsella, joka ei ikänsä ja kehitystasonsa perusteella voi antaa itse suostumustaan, ei ole huoltajaa tai muuta laillista edustajaa, joka voisi antaa suostumuksen lapsen puolesta, näyte voidaan ottaa ilman suostumusta lastenvalvojan valvonnassa vanhemmuuden selvittämistä varten, jollei se, jonka vanhemmuuden selvittämisestä on kyse, tätä vastusta. Jos tutkimus aiotaan tehdä vainajasta tai hänestä aiemmin otetusta näytteestä eikä vainaja ole eläessään antanut suostumusta tutkimukseen, siihen on saatava vainajan oikeudenomistajien suostumus.

Jos tutkimus on tarkoitus tilata mahdollisen isän tai lapsen synnyttäneen äidin molemmista vanhemmista, toisesta vanhemmasta yksin tai muusta lähisukulaisesta, lastenvalvojan tilaamaan tutkimukseen ja siihen annettavaan suostumukseen sovelletaan, mitä oikeusgeneettisestä vanhemmuustutkimuksesta annetun lain 6, 7, 8 ja 9 §:ssä sekä 11 §:n 1 momentissa säädetään tuomioistuimen määräämästä tutkimuksesta.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

13 §

Tutkittavalle annettavat tiedot ja ilmoitukset

Ennen oikeusgeneettisessä vanhemmuustutkimuksessa tarvittavan näytteen ottamista ja tutkimuksen tilaamista lastenvalvojan tulee selostaa tutkittavalle tutkimukseen liittyvät toimenpiteet ja tutkimuksen merkitys vanhemmuuden selvittämisen kannalta sekä 12 §:ssä tarkoitetut edellytykset tutkimuksen tekemiselle.

Saatuun oikeusgeneettiseen vanhemmuustutkimukseen perustuvan lausunnon lastenvalvojan on viipymättä ilmoitettava sen sisällöstä tutkittavalle.

14 §

Vanhemmuuden selvittämisen keskeyttäminen

Lastenvalvoja voi päättää, että vanhemmuuden selvittäminen keskeytetään, jos:

- 1) on ilmeistä, ettei vanhemmuuden vahvistamista varten ole saatavissa riittävästi tietoja;
 - 2) lapsesta ei ole saatu näytettä, josta oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus olisi voitu tehdä;
 - 3) lapsi on syntynyt hedelmöityshoidoista annetun lain 1 §:ssä tarkoitetun hoidon tuloksena lapsen synnyttäneelle äidille, joka on saanut hoitoa yksin, ja on selvitetty, että siittiöiden luovuttaja ei ole mainitun lain 16 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla suostunut siihen, että hänet voidaan vahvistaa hoidon tuloksena syntyneen lapsen isäksi;
 - 4) kukaan ei ole tunnustanut lasta ja on erityinen syy olettaa, että vanhemmuuden selvittäminen ei olisi lapsen edun mukaista, eikä 15 vuotta täyttänyt lapsi vaadi vanhemmuuden selvittämistä.
-

16 §

Tunnustamistilaisuuden varaaminen ja kanteen nostaminen

Lastenvalvojan on varattava asiaan osalliselle tilaisuus tunnustaa vanhemmuutensa, jos hän katsoo, että oikeusgeneettisen vanhemmuustutkimuksen tai muun selvityksen valossa voidaan pitää todennäköisenä, että henkilö on lapsen vanhempi.

Lastenvalvojalla on velvollisuus ajaa lapsen puolesta kannetta vanhemmuuden vahvistamiseksi, jos:

- 1) asiaan osallinen ei tunnusta vanhemmuuttaan;
- 2) mikään 14 §:n 1 momentissa tai 2 momentin 1, 3 tai 4 kohdissa tarkoitetuista vanhemmuuden selvittämisen keskeyttämisen edellytyksistä ei täyty; ja
- 3) lapsi ei ole täyttänyt 18 vuotta.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun kanteen ajamisesta säädetään 6 luvussa.

Jos vanhemmuuden selvittäminen koskee synnyttäneen äidin äitiyden selvittämistä, tilaisuutta vanhemmuuden tunnustamiseen ei varata. Lastenvalvojalla on kuitenkin velvollisuus ajaa lapsen puolesta kannetta synnyttäneen äidin äitiyden vahvistamiseksi, jos vanhemmuuden selvittämisen

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

yhteydessä ei ole saatu riittävää selvitystä äitiydestä, 2 momentin 2 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty eikä lapsi ole täyttänyt 18 vuotta.

17 §

Muutoksenhaku

Haettaessa muutosta vanhemmuuden selvittämisen keskeyttämistä tai sen uudelleen aloittamista koskevaan lastenvalvojan päätökseen hallintotuomioistuimelta sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Sen lisäksi, mitä mainitussa laissa säädetään, valitusoikeus on lapsen synnyttäneellä äidillä, 15 vuotta täyttäneellä lapsella ja henkilöllä, joka katsoo olevansa lapsen vanhempi.

Isyyden ja äitiyden vahvistamista koskevan kanteen nostamisesta säädetään 32 ja 33 §:ssä. Jos päätös vanhemmuuden selvittämisen keskeyttämisestä on tehty isyyden tai synnyttäneen äidin äitiyden selvittämisen osalta, lastenvalvojan 14 §:n nojalla antamaan keskeyttämisspäätökseen on liitettävä tieto isyyden tai äitiyden vahvistamista koskevasta kanneoikeudesta ja siihen liittyvästä määräajasta.

23 §

Kuuleminen

Jos selvitettävänä on lapsen synnyttäneen äidin äitiys, lapsen huoltajalle tai muulle lailliselle edustajalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen vanhemmuuden selvittämistä laadittavan pöytäkirjan laatimista.

Lastenvalvoja voi kuulla muitakin kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja henkilöitä, jos se on asian selvittämiseksi tarpeen. Kuulla voidaan suullisesti tai kirjallisesti. Kuulla voi myös se, joka 21 §:n 2 momentin mukaan voi ottaa vastaan tunnustamisen.

26 §

Asiakirjojen toimittaminen Digi- ja väestötietovirastolle

Jos vanhemmuuden selvittäminen koskee synnyttäneen äidin äitiyden selvittämistä, vanhemmuuden selvittäneen lastenvalvojan tulee toimittaa vanhemmuuden selvittämisestä tehty pöytäkirja liitteineen Digi- ja väestötietovirastolle.

27 §

Suostumus vanhemmuuden vahvistamiseen ilman oikeudenkäyntiä

Jos lapsi on syntynyt avioliiton ulkopuolella ja isyyden selvittäminen alaikäisen lapsen osalta ja oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus tai kirjallinen hedelmöityshoitotodistus osoittavat kuolleen henkilön olevan lapsen isä, hänen oikeudenomistajansa voivat lapsen syntymän jälkeen

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

antaa suostumuksen siihen, että isyys vahvistetaan ilman oikeudenkäyntiä Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä edellyttäen, että lasta ei ole tunnustettu eikä kannetta isyyden vahvistamiseksi ole vireillä.

Mitä 1 momentissa säädetään isyyden vahvistamisesta, sovelletaan myös äitiyden vahvistamiseen, jos alaikäisen lapsen äitiyden selvittäminen ja oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus tai kirjallinen hedelmöityshoitotodistus osoittavat kuolleen henkilön olevan lapsen äiti eikä kannetta äitiyden vahvistamiseksi ole vireillä.

29 §

Digi- ja väestötietoviraston toimivalta

Vanhemmuus vahvistetaan Digi- ja väestötietovirastossa, jos:

1) vanhemmuus on tunnustettu 18—25 §:ssä säädetyn tavoin eikä ole aiheutta epäillä, ettei henkilö ole lapsen toinen vanhempi;

2) kuolleen henkilön oikeudenomistajat ovat 27 ja 28 §:ssä säädetyn tavoin antaneet suostumuksensa siihen, että vanhemmuus vahvistetaan Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä, ja 27 §:ssä tarkoitetun selvityksen perusteella voidaan pitää selvitettyinä, että henkilö on lapsen toinen vanhempi;

3) synnyttäneen äidin äitiys on selvitetty 2 luvussa tarkoitetulla tavalla eikä ole aiheutta epäillä, ettei henkilö ole lapsen äiti.

Vanhemmuus voidaan vahvistaa, vaikka tulevien vanhempien henkilöllisyyttä ja perhesiteitä osoittavat asiakirjat ovat puutteelliset, jos lisäselvitystä ei kohtuudella ole saatavissa ja vanhemmuuden selvittäminen ja oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus osoittavat vanhemmuuden.

32 §

Kanneoikeus isyyden vahvistamista koskevassa asiassa ja asianosaiset

Henkilöllä, joka katsoo olevansa lapsen isä, on oikeus nostaa isyyden vahvistamista koskeva kanne lasta vastaan:

1) jos lastenvalvoja on keskeyttänyt isyyden selvittämisen, koska lapsesta ei ole saatu näytettä, josta oikeusgeneettinen vanhemmuustutkimus olisi voitu tehdä; tai

2) jollei Digi- ja väestötietovirasto ole vahvistanut isyyttä ja vahvistamatta jättämiseen on muu syy kuin se, ettei 22 §:ssä tarkoitettua hyväksymistä ole saatu.

33 §

Kanneoikeus äitiyden vahvistamista koskevassa asiassa ja asianosaiset

Lapsi, jonka osalta isyyttä ei ole lapsen synnyttäneen äidin avioliiton perusteella todettu eikä toista vanhemmuutta ole Digi- ja väestötietoviraston tai tuomioistuimen päätöksellä vahvistettu, voi vaatia 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun äitiyden vahvistamista nostamalla kanteen äidiksi otak-

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

sumaansa henkilöä vastaan. Jos se, jota vastaan kanne olisi nostettava, on kuollut, kanne nostetaan hänen oikeudenomistajiaan vastaan.

Henkilöllä, joka katsoo olevansa lapsen äiti 5 §:n 1 momentin nojalla, on oikeus nostaa äitiyden vahvistamista koskeva kanne lasta vastaan, jollei Digi- ja väestötietovirasto ole vahvistanut äitiyttä ja vahvistamatta jättämiseen on muu syy kuin se, ettei 22 §:ssä tarkoitettua hyväksymistä ole saatu.

Lapsi, jonka osalta synnyttäneen äidin äitiyttä ei ole todettu tai vahvistettu, voi vaatia 2 §:ssä tarkoitettua äitiyden vahvistamista nostamalla kanteen äidiksi otaksumaansa henkilöä vastaan. Jos se, jota vastaan kanne olisi nostettava, on kuollut, kanne nostetaan hänen oikeudenomistajiaan vastaan.

Henkilöllä, joka katsoo olevansa lapsen äiti 2 §:n nojalla, on oikeus nostaa äitiyden vahvistamista koskeva kanne lasta vastaan, jollei Digi- ja väestötietovirasto ole vahvistanut äitiyttä.

Jos se, jonka äitiydestä on kysymys, kuolee kanteen ollessa vireillä, hänen oikeudenomistajansa tulevat hänen sijaansa.

34 §

Kanneoikeuden rajoitukset

Sen, joka katsoo olevansa lapsen äiti, on pantava kanne vireille vuoden kuluessa siitä päivästä, jona hän sai tiedon 33 §:n 2 tai 4 momentissa tarkoitettusta Digi- ja väestötietoviraston päätöksestä.

36 §

Vastaajaksi haastaminen

Jos lapsi vaatii isyyden vahvistamista, lapsen tulee haastaa vastaajaksi se, jonka voidaan olettaa olevan lapsen isä.

Jos lapsi vaatii 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua äitiyden vahvistamista, lapsen tulee haastaa vastaajaksi se, jonka voidaan olettaa olevan lapsen mainitussa momentissa tarkoitettu äiti. Jos lapsi vaatii 2 §:ssä tarkoitettua äitiyden vahvistamista, lapsen tulee haastaa vastaajaksi se, jonka voidaan olettaa olevan lapsen mainitussa pykälässä tarkoitettu äiti.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja henkilöitä on useita, voidaan heidät haastaa vastaajiksi samaan oikeudenkäyntiin. Mahdolliset vanhemmat tulee haastaa vastaajiksi samaan oikeudenkäyntiin, jos on ilmeistä, että selvityksen saaminen sitä edellyttää. Jos saman lapsen osalta on vireillä kanne sekä isyyden että 2 §:ssä tarkoitettua äitiyden vahvistamiseksi, äitiyden vahvistamista koskeva kanne on ratkaistava ennen isyyden vahvistamista koskevaa asiaa. Jos saman lapsen osalta on vireillä kanne sekä isyyden että 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua äitiyden vahvistamiseksi, isyyden vahvistamista koskeva kanne on ratkaistava ennen äitiyden vahvistamista koskevaa asiaa.

Jos kannetta ajetaan 32 §:n 2 momentin taikka 33 §:n 2 tai 4 momentin nojalla lasta vastaan, vastaajiksi voidaan haastaa myös ne, jotka kantajan ohella voivat tulla kysymykseen lapsen vanhempana.

Henkilöä, jonka osalta on oikeusgeneettisellä vanhemmuustutkimuksella selvitetty, että hän ei voi olla lapsen vanhempi, ei saa ilman erityistä syytä haastaa vastaajaksi.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

40 §

Kanteen peruuttaminen ja vanhemmuuden poissuljenta

Jos vanhemmuuden vahvistamista koskevaa kannetta ajetaan useampaa kuin yhtä vastaajaa vastaan, tuomioistuin voi ennen vanhemmuuskysymyksen lopullista ratkaisemista hylätä kanteen yhden tai useamman vastaajan osalta, jos oikeusgeneettisen vanhemmuustutkimuksen perusteella on pidettävä todistettuna, ettei kyseinen vastaaja voi olla lapsen vanhempi.

42 §

Muutoksenhaun käsittely

Jos kantaja tai vastaaja hakee muutosta vanhemmuudesta annettuun tuomioon, muutoksenhakutuomioistuin voi käsitellä asian myös sellaisen asianosaisen osalta, jota muutoksenhaku ei koske. Asiaa ei kuitenkaan tule ilman erityistä syytä ottaa käsiteltäväksi sellaisen henkilön osalta, jota muutoksenhaku ei koske ja jota koskeva vaatimus on hylätty sen vuoksi, että hänen vanhemmuutensa ei ole mahdollinen suoritettun oikeusgeneettisen vanhemmuustutkimuksen nojalla.

43 §

Isyyden kumoamisen perusteet

Isyys, joka on 3 §:n nojalla todettu tai Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä vahvistettu, on tuomioistuimen päätöksellä kumottava, jos oikeusgeneettisen vanhemmuustutkimuksen avulla tai muutoin on selvitetty, ettei isäksi todetun tai vahvistetun ja lapsen välillä ole 4 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettua suhdetta.

44 §

Äitiyden kumoamisen perusteet

Äitiys, joka on Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä vahvistettu, on tuomioistuimen päätöksellä kumottava, jos on selvitetty, ettei äidiksi vahvistetun ja lapsen välillä ole 2 §:ssä tai 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua suhdetta.

45 §

Vanhemmuuden kumoaminen Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä

Jos lapsen synnyttänyt äiti ja lapsen toinen vanhempi ovat yhdessä pyytäneet lastenvalvojalta vanhemmuuden selvittämistä 6 §:n 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja oikeusgeneettisen vanhemmuustutkimuksen perusteella voidaan todeta, että aviomies tai lapsen tunnustanut ei voi olla lapsen isä, Digi- ja väestötietovirasto voi vanhempien yhteisestä hakemuksesta vahvis-

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

taa, että aviomies tai vanhemmuuden ennen lapsen syntymää tunnustanut henkilö ei ole lapsen isä. Asia voidaan ratkaista lasta kuulematta. Hakemus Digi- ja väestötietovirastolle tulee tehdä ennen kuin vuosi on kulunut lapsen syntymästä.

Digi- ja väestötietovirasto ei saa ratkaista 1 ja 2 momentissa tarkoitettua asiaa, jos synnyttäneelle äidille on annettu hedelmöityshoitoa ajankohtana, jolloin lapsi on saatettu alkuun. Digi- ja väestötietoviraston 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

47 §

Äitiyden kumoamista koskevan kanneasian asianosaiset

Äitiyden kumoamista koskevan kanteen saa nostaa lapsi, lapsen synnyttänyt äiti tai se, jonka isyys on avioliiton perusteella todettu taikka se, jonka isyys tai äitiys on Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä vahvistettu.

Äitiyden kumoamista koskevan kanteen saa 48 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa nostaa myös se, joka katsoo 1 momentissa tarkoitettun henkilön asemesta olevansa lapsen vanhempi.

48 §

Kanneoikeuden rajoitukset

Henkilöllä, joka katsoo olevansa lapsen äiti sen henkilön sijasta, joka on Digi- ja väestötietoviraston päätöksellä vahvistettu lapsen synnyttäneeksi äidiksi, on oikeus nostaa kanne synnyttäneen äidin äitiyden kumoamiseksi, jos:

1) hän saattaa todennäköiseksi, että äitiyttä koskeva päätös on perustunut viranomaiselle annettuun väärin tietoihin; ja

2) tuomioistuin arvioi kanteen nostamisen olevan lapsen edun mukainen.

50 §

Määräaika kanteen nostamiselle

Jos isyys on todettu avioliiton perusteella, lapsen synnyttäneen äidin, 48 §:n 2 momentissa tarkoitettun henkilön ja sen, jonka isyys on todettu avioliiton perusteella, on pantava kanne vireille kahden vuoden kuluessa lapsen syntymästä. Jos vanhemmuus on vahvistettu tunnustamisen tai synnyttäneen äidin äitiyden selvittämisen perusteella, lapsen synnyttäneen äidin, 48 §:n 2 tai 4 momentissa tarkoitettun henkilön ja tunnustajan on pantava vanhemmuuden kumoamista koskeva kanne vireille kahden vuoden kuluessa siitä, kun vanhemmuus on vahvistettu.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

63 §

Lapsen mielipiteen selvittäminen

Kun alle 15-vuotiaan lapsen etua 14 §:n 2 momentin 4 kohdassa taikka 48 §:n 1 momentissa, 2 momentin 3 kohdassa tai 4 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa arvioidaan, on lapsen omat toivomukset ja mielipide selvitettävä ja otettava huomioon sikäli kuin se on lapsen ikään ja kehitystasoon nähden mahdollista. Lapsen mielipide on selvitettävä hienovaraisesti ja ottaen huomioon lapsen kehitystaso. Lapselle on selostettava mielipiteen selvittämisen tarkoitus ja selvittämiseen liittyvä menettely.

67 §

Ennakkotunnustamisrekisterit

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, Digi- ja väestötietovirastolla, Ahvenanmaan valtionvirastolla ja hyvinvointialueella on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä saada lapsen vanhemmuuden selvittämiseen tai vahvistamiseen liittyvien tehtäviensä hoitamiseksi välttämättömät tiedot ennakkotunnustamisrekisteristä.

69 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä:

- 1) lapsen syntymää koskevasta ilmoituksesta;
 - 2) henkilöllisyyden toteamiseksi hyväksyttävistä asiakirjoista.
-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____ . Tätä lakia sovelletaan myös, jos lapsi on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Laki

oikeusgeneettisestä isyystutkimuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan oikeusgeneettisestä isyystutkimuksesta annetun lain (378/2005) nimike, 1, 2 ja 4—8 §, 9 §:n 2 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 ja 16 §, 17 §:n 1 ja 3 momentti, 18 §, 19 §:n 1 momentti sekä 20 ja 22—24 §,
sellaisina kuin niistä ovat 2 § laissa 780/2022, 13 § laissa 12/2015 ja 780/2022, 16 § osaksi laissa 780/2022 ja 22 § laissa 744/2015, sekä
lisätään lakiin uusi 7 a, 8 a, 10 a, 10 b, 13 a, 13 b, 20 a, 23 a ja 23 b § seuraavasti:

Laki

oikeusgeneettisestä vanhemmuustutkimuksesta

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan oikeusgeneettiseen vanhemmuustutkimukseen.
Oikeusgeneettisellä vanhemmuustutkimuksella (*tutkimus*) tarkoitetaan vanhemmuuden vahvistamiseksi tai kumoamiseksi tehtävää ihmisen geenien, muun periytyvän DNA:n tai geenituotteiden tutkimista.

2 §

Tutkimuksen teettäminen

Tuomioistuin voi käsiteltävänään olevassa vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskevassa asiassa määrätä tutkimuksen tehtäväksi, jos asianosainen sitä vaatii tai jos tuomioistuin pitää sitä muutoin tarpeellisena asian selvittämiseksi. Lastenvalvoja voi tilata tutkimuksen, jos vanhemmuuslain (775/2022) 12 §:ssä säädetyt edellytykset täyttyvät.

4 §

Tutkimus asianosaisista

Tuomioistuin voi määrätä tutkimuksen tehtäväksi lapsesta, lapsen synnyttäneestä äidistä ja oikeudenkäynnissä asianosaisena olevasta muusta henkilöstä. Tuomioistuin voi vanhemmuuden kumoamista koskevassa asiassa määrätä tutkimuksen tehtäväksi myös muusta henkilöstä, jos oikeudenkäynnissä esille tulleiden seikkojen perusteella on aihetta olettaa, että tämä on lapsen vanhempi.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

5 §

Tutkimus kadonneesta tai kuolleesta

Jos 4 §:ssä tarkoitetun tutkittavan olinpaikasta ei saada tietoa, tuomioistuin voi määrätä, että tutkimus tehdään hänestä aiemmin otetusta, saatavilla olevasta kudosnäytteestä tai että tutkimuksessa käytetään hänestä aiemmassa tutkimuksessa saatuja tietoja. Aiempien tutkimustulosten käyttämisestä säädetään 10 a §:ssä ja aiemmin otetuista kudospäätteistä 10 b §:ssä.

Jos tutkittava on kuollut, tuomioistuin voi määrätä tutkimuksen tehtäväksi vainajasta otetusta tai otettavasta kudosnäytteestä. Jos vainaja on kateissa tai häntä ei ole voitu tunnistaa luotettavasti taikka jos vainaja on haudattu tai tuhattu, tuomioistuin voi antaa 1 momentissa tarkoitetun määräyksen. Haudattua vainajaa koskevasta tutkimuksesta säädetään 8 a §:ssä.

Tutkimusta kadonneesta tai kuolleesta henkilöstä ei kuitenkaan saa ilman erityistä syytä määrätä tehtäväksi siitä henkilöstä, jonka vanhemmuudesta ei ole kyse, ennen kuin on osoittautunut, ettei lasta ja otaksuttua vanhempaa koskevasta tutkimuksesta saada riittävää selvitystä vanhemmuuskysymyksen ratkaisemiseksi.

6 §

Lapsen otaksuttujen isovanhempien tutkiminen

Tuomioistuin voi määrätä tutkimuksen tehtäväksi molemmista otaksutun vanhemman vanhemmista näiden suostumuksella, jos otaksuttu vanhempi on kadonnut tai kuollut eikä tutkimusta voida tehdä 5 §:n 1 tai 2 momentin nojalla.

7 §

Otaksutun vanhemman muiden lähisukulaisten tutkiminen

Jos tutkimusta ei voida määrätä tehtäväksi 4—6 §:ssä säädetyllä tavalla, tuomioistuin voi määrätä sen tehtäväksi otaksutun vanhemman toisesta vanhemmasta tai muusta lähisukulaisesta tämän suostumuksella.

7 a §

Kadonneen tai kuolleen isovanhemman tai lähisukulaisen tutkiminen

Jos 6 tai 7 §:ssä tarkoitettu tutkittava on kadonnut tai kuollut, sovelletaan 5 §:n 1 ja 2 momenttia, jollei tutkittava ole ennen katoamistaan tai kuolemaansa kieltänyt tutkimuksen tekemistä.

8 §

Muun vanhemman kuin otaksutun vanhemman lähisukulaisten tutkiminen

Mitä 6, 7 ja 7 a §:ssä säädetään otaksutun vanhemman lähisukulaisten tutkimisesta, sovelletaan muun vanhemman kuin otaksutun vanhemman lähisukulaisiin, jos lasta ja otaksuttua van-

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

hempaa tai tämän lähisukulaisia koskevista tutkimuksista ei saada riittävää selvitystä vanhemmuuskysymyksen ratkaisemiseksi.

8 a §

Tutkimus haudatusta vainajasta

Tuomioistuin voi antaa määräyksen haudan avaamiseksi ja määräyksen kudosnäytteen ottamiseksi haudatusta vainajasta, jos:

1) vainajasta ei ole saatavilla aiemmin otettua kudosnäytettä eikä hänestä ole aiemmassa tutkimuksessa saatuja tietoja; ja

2) tutkimusta ei voida tehdä elävästä henkilöstä tai näistä tutkimuksista ei voida saada riittävää selvitystä vanhemmuuskysymyksen ratkaisemiseksi.

Määräys haudan avaamiseksi osoitetaan sille, jonka ylläpitämälle hautausmaalle kyseinen vainaja on haudattu. Määräys kudosnäytteen ottamiseksi osoitetaan sille terveydenhuollon toimintayksikölle, jonka alueella kyseinen hautausmaa sijaitsee.

9 §

Suostumuksen antaminen ja peruuttaminen

Tutkittava taikka 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa hänen edunvalvojansa tai muu lailinen edustajansa voi peruuttaa annetun suostumuksen, kunnes tutkimuksen tulokset on lähetetty sen tilanteelle lastenvalvojalle tai määränneelle tuomioistuimelle. Suostumuksen peruuttamisesta tulee ilmoittaa tutkimuksen tekijälle viipymättä.

10 §

Kuuleminen

Ennen 4 tai 6—8 §:ssä tarkoitetun tutkimusmääräyksen antamista tuomioistuimen on varattava vanhemmuuden kumoamista tai vahvistamista koskevan asian asianosaiselle ja tutkittavaksi määrättävälle henkilölle tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos tutkimus tehdään kudosnäytteestä 5 §:n nojalla, haudatusta vainajasta 8 a §:n nojalla tai kadonneesta tai kuolleesta henkilöstä saatuja aiempia tutkimustuloksia käyttämällä 10 a §:n 2 momentin nojalla, tuomioistuimen on ennen tutkimusmääräyksen antamista varattava tilaisuus tulla kuulluksi muiden asianosaisten lisäksi sen henkilön aviopuolisolle tai leskelle sekä perillisille, josta näyte on otettu tai aiotaan ottaa. Jos kadonneelle henkilölle on määrätty edunvalvoja, myös tälle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos tutkimus tehdään haudatusta vainajasta 8 a §:n nojalla, tuomioistuimen on ennen tutkimusmääräyksen antamista varattava tilaisuus tulla kuulluksi myös sen haudan hautaoikeuden haltijalle, josta on kyse, ja sen hautausmaan ylläpitäjälle, jonka alueella kyseinen hautapaikka sijaitsee.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

10 a §

Aiemmat tutkimustulokset

Jos 4—7, 7 a tai 8 §:ssä tarkoitettu tutkittava on kadonnut tai kuollut, tuomioistuimen tulee ennen tutkimuksen määräämistä tiedustella tutkimuksen tekijältä, onko tutkittavasta tehty aiemmin tutkimus tai onko sellainen parhaillaan tehtävänä. Tuomioistuimella on oikeus saada tieto salassapitosäännösten estämättä. Oikeus saada tieto tutkimuksen tekemisestä salassapitosäännösten estämättä on myös sillä, joka vanhemmuuslain mukaan voi ajaa kannetta vanhemmuuden vahvistamiseksi tai kumoamiseksi.

Jos tutkimus on tehty 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen, lastenvalvoja voi tilata tai tuomioistuin voi määrätä tutkimuksessa käytettäväksi tutkittavasta aiemmassa tutkimuksessa saatuja tietoja. Jos aiempi tutkimus on tehty tutkittavan suostumuksella, tietoja aiemmasta tutkimuksesta voidaan käyttää, jos tutkittava antaa siihen uuden suostumuksen.

Tuomioistuimen tulee määrätä tutkimus tehtäväksi uudelleen, jos 4 §:ssä tarkoitettu tutkittava ei anna suostumustaan aiemmassa tutkimuksessa saatujen tietojen käyttöön tai jos tutkimus on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 2013. Jos 4 §:ssä tarkoitettu tutkittava on kadonnut tai kuollut, tuomioistuin voi määrätä tutkimuksessa käytettäväksi aiemmassa tutkimuksessa saatuja tietoja siitä huolimatta, että aiempi tutkimus on tehty tutkittavan suostumuksella tai että tutkimus on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

10 b §

Aiemmin otetut kudosnäytteet

Jos 4—7, 7 a tai 8 §:ssä tarkoitettu tutkittava on kadonnut tai kuollut, terveydenhuollon tai oikeuslääkinnän toimintayksiköltä voi salassapitosäännösten estämättä pyytää tietoa siitä, onko sen hallussa aiemmin otettua kudosnäytettä, josta tutkimus voidaan tehdä. Pyynnön esittäneen tulee pyynnön yhteydessä antaa selvitys siitä, että näytteen tutkiminen voi olla tarpeen vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista varten. Oikeus pyynnön esittämiseen on tuomioistuimella ja sillä, joka vanhemmuuslain mukaan voi ajaa kannetta vanhemmuuden vahvistamiseksi tai kumoamiseksi.

11 §

Tutkimusmääräyksen antaminen

Ennen kuin tuomioistuin määrää tutkimuksen tehtäväksi 6, 7, 7 a, 8 tai 8 a §:n nojalla, sen on otettava yhteyttä tutkimuksen tekijään ja pyydettävä tutkimuksen tekijältä kirjallinen lausunto siitä, edistääkö tutkimus asian selvittämistä, sekä siitä, voiko tutkimuksessa tulla ilmi tutkittavan omaa tai hänen lapsensa syntyperää koskevia seikkoja. Lausunto on annettava tiedoksi tutkittavalle taikka 9 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa hänen edunvalvojalleen tai muulle lailiselle edustajalleen.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

12 §

Tutkimusmääräyksen noudattamatta jättäminen

Jos on todennäköistä, ettei tutkittava tai hänen laillinen edustajansa uhkasakosta huolimatta noudata 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua tutkimusmääräystä, tuomioistuin voi uhkasakon asettamisen sijasta määrätä, että tutkittava on tuotava näytteen ottamiseen ja että näyte saadaan ottaa vastoin hänen tai hänen laillisen edustajansa tahtoa. Ennen virka-apumääräyksen antamista tuomioistuimen tulee tehdä 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettu tiedustelu tutkimuksen tekijälle siitä, onko tutkittavasta tehty aiemmin tutkimusta. Jos aiempi tutkimus on tehty, sovelletaan tutkimusmääräyksen noudattamatta jättäneeseen tutkittavaan, mitä mainitussa pykälässä säädetään kadonneesta tutkittavasta.

13 §

Näytteen ottaminen

Elossa olevasta otetaan tutkimusta varten solunäyte suun limakalvolta, jollei verinäytteen ottamiseen ole erityistä syytä. Vainajasta, jota ei ole haudattu, näyte otetaan saatavilla olevasta kudoksesta. Haudatusta vainajasta otetaan luunäyte.

Verinäytteen ottaa siihen tarvittavan koulutuksen saanut laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö terveydenhuollon toimintayksikössä. Luunäytteen ottaa sellainen laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö, jolla on tarvittava osaaminen.

Tuomioistuimen määräämä muu kuin luunäyte otetaan terveydenhuollon toimintayksikössä. Näyte suun limakalvolta voidaan ottaa myös lastenvalvojan tai vanhemmuuslain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettun Suomen edustustossa palvelevan henkilön valvonnassa. Lastenvalvojan valvonnassa näyte voidaan kuitenkin ottaa vain lastenvalvojan tilaamaa tutkimusta varten vanhemmuuslain 12 §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä.

13 a §

Henkilöllisyyden todistaminen

Ennen näytteen ottamista tutkittavan on todistettava henkilöllisyytensä näytteenottajalle tai näytteenoton valvojalle henkilöllisyystodistuksen perusteella tai muulla tähän verrattavalla luotettavalla tavalla. Jos tutkimus tehdään vanhemmuuslain 29 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa siksi, että tulevien vanhempien henkilöllisyyttä ja perhesiteitä osoittavat asiakirjat ovat puutteelliset, näyte voidaan ottaa, vaikka tutkittavan henkilöllisyyttä ei ole voitu luotettavasti todeta.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

13 b §

Näytteen ja näytteenottoasiakirjan lähettäminen

Jos tutkimusta varten tarvittavaa näytettä ei oteta lastenvalvojan valvonnassa, tätä tarkoitusta varten laadittu näytteenottoasiakirja on annettava näytteen ottavalle terveydenhuollon ammattihenkilölle tai näytteenottoa valvovalle edustustossa palvelevalle henkilölle.

Näytteen ottajan tai näytteenottoa valvovan lastenvalvojan tai edustustossa palvelevan henkilön on huolehdittava näytteenottoasiakirjan täyttämisestä. Hänen on huolehdittava siitä, että näyte otetaan 3 §:ssä tarkoitetun tutkimuksen tekijän ohjeiden mukaisesti ja että näyteputkeen merkitään näytteen antajan henkilötiedot. Näyte lähetetään viipymättä näytteenottoasiakirjan kanssa tutkimuksen tekijälle tämän ohjeiden mukaisesti.

Jos tutkimus tehdään 5 tai 7 a §:ssä tarkoitetusta kudosnäytteestä, näytteenottoasiakirja on toimitettava näytteen hallussapitäjälle. Näytteen ottajan, näytteenoton valvojan tai hallussapitäjän edustajan on huolehdittava näytteenottoasiakirjan täyttämisestä. Näyte ja näytteenottoasiakirja on lähetettävä tutkimuksen tekijälle tämän ohjeiden mukaisesti. Lisäksi on annettava tieto siitä, mistä näyte lähetetään ja minne se tulee palauttaa, kun tutkimus on tehty.

16 §

Näytteen ottaminen tulevan tutkimuksen varalta

Tarvittavan koulutuksen saanut laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö saa pyynnöstä ottaa näytteen 5 tai 7 a §:ssä tarkoitetusta vainajasta mahdollista tutkimusta varten ilman vainajan lesken ja perillisten suostumusta, jos pyynnön esittänyt antaa selvityksen siitä, että näytteen ottaminen voi olla tarpeen vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista varten. Oikeus pyynnön esittämiseen on sillä, joka vanhemmuuslain mukaan voi ajaa kannetta vanhemmuuden vahvistamiseksi tai kumoamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu näyte saadaan hävittää, kun kaksi vuotta on kulunut sen ottamisesta, jollei näytettä hallussaan pitävälle sairaalalle, terveydenhuollon toimintayksikölle, tutkimuslaitokselle tai terveydenhuollon ammattihenkilölle ole selvitetty, että vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskeva asia on vireillä tuomioistuimessa. Mainittua näytettä ei saa tutkia ilman vainajan lesken ja perillisten suostumusta tai tuomioistuimen antamaa määräystä.

17 §

Näytteen hävittämiskielto

Tuomioistuin voi sakon uhalla kieltää sairaalaa, terveydenhuollon toimintayksikköä, tutkimuslaitosta tai terveydenhuollon ammattihenkilöä hävittämästä 5—7, 7 a, 8, 8 a tai 16 §:ssä tarkoitettua henkilöstä muuten kuin tämän lain nojalla otettua näytettä. Kielto voidaan määrätä hakemuksesta, jos hakija antaa selvityksen siitä, että näytteen säilyttäminen voi olla tarpeen todisteiden saamiseksi sellaisessa vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskevassa asiassa, jossa hakija on asianosaisena tai jonka hän aikoo panna vireille. Hakemus on viipymättä annettava tiedoksi sille, jolle kieltoa haetaan. Kielto on tämän jälkeen väliaikaisesti voimassa, kunnes tuomioistuin on ratkaissut hakemusasian. Tuomioistuimen määräämä kielto on voimassa, kunnes

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskeva asia on lainvoimaisella tuomiolla ratkaisu.

Jos vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskeva oikeudenkäynti ei ole vireillä, tässä pykälässä tarkoitetun kiellon antamista koskevan asian vireillepanoon ja käsittelyyn sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 8 lukua. Hakemus käsitellään siinä tuomioistuimessa, joka olisi toimivaltainen käsittelemään sen vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskevan kanteen, josta hakemuksessa on kysymys.

18 §

Oikeudenkäymiskaaren eräiden säännösten soveltaminen

Jos tutkittava on määrätty tuotavaksi näytteen ottamiseen, tuomisesta aiheutuvien kustannusten maksamiseen ja korvaamiseen sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 32 §:ää.

Käräjäoikeuden oikeudenkäynnin aikana tämän lain nojalla tekemästä ratkaisusta saa erikseen valittaa. Muutoksenhausta säädetään oikeudenkäymiskaaren 25 luvussa. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä. Hauta voidaan avata vasta, kun päätös haudan avaamisesta ja näytteenotosta on lainvoimainen.

19 §

Matka- ja toimeentulokustannusten maksaminen ennakolta

Jos tuomioistuin on määrännyt näytteen otettavaksi muusta kuin sellaisesta henkilöstä, joka on vanhemmuuden vahvistamista tai kumoamista koskevassa asiassa asianosaisena, tällä on oikeus pyynnöstä saada valtion varoista korvaus näytteen ottamista varten välttämättömistä matka- ja toimeentulokustannuksista. Tuomioistuin voi määrätä korvauksen suoritettavaksi etukäteen, jos tutkimukseen määrätty henkilö sitä pyytää.

20 §

Kustannusten maksaminen

Valtion varoista maksetaan korvaus:

- 1) 13 ja 14 §:ssä tarkoitetun näytteen ottamisesta sekä 11 §:n 3 momentissa tarkoitetun todistuksen antamisesta;
- 2) tuomioistuimen määräämän tai lastenvalvojan tilaaman tutkimuksen tekemisestä ja lausunnon antamisesta siitä;
- 3) 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun lausunnon antamisesta;
- 4) 8 a §:ssä tarkoitetun haudan avaamisesta näytteenottoa varten ja sen ennallistamisesta.

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

20 a §

Oikeus korvaukseen

Toisen palveluksessa olevan terveydenhuollon ammattihenkilön tai asiantuntijan korvaus maksetaan sille, jonka palveluksessa hän on. Toisen palveluksessa olevan oikeudesta saada itselleen korvaus on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään, määrätään tai sovitaan.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa korvaus maksetaan sille terveydenhuollon ammattihenkilölle tai asiantuntijalle, joka on tehnyt toimenpiteen tai tutkimuksen taikka antanut todistuksen tai lausunnon.

22 §

Taloudellisten menetysten korvaaminen

Jos tutkimus on määrätty tehtäväksi sellaisesta otaksutusta vanhemmasta tai tämän lähisukulaisesta, joka ei ole oikeudenkäynnissä asianosaisena, tutkittavalle taloudellisesta menetyksestä maksettavaan korvaukseen sovelletaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 65 §:ssä säädetään todistajalle maksettavasta korvauksesta.

23 §

Tutkimuksesta annettavan lausunnon sisältö

Tutkimuksen perusteella annettavassa lausunnossa on mainittava:

- 1) lausunnon antaja;
- 2) tutkimuksen tilannut lastenvalvoja tai määrännyt tuomioistuin;
- 3) näytteen ottaja, näytteenoton valvoja tai näytteen toimittanut hallussapitäjä;
- 4) keistä, missä ja milloin näytteet on otettu;
- 5) miten tutkittavan henkilöllisyys on todettu;
- 6) mikä näyte on otettu;
- 7) keiden välisen vanhemmuussuhteen tutkimisesta on kysymys;
- 8) käytetty tutkimusmenetelmä ja sen arviointiin mahdollisesti vaikuttavat tiedot;
- 9) periytymissääntöjen kannalta olennaiset tutkimustulokset;
- 10) olennaisista tutkimustuloksista periytymissääntöjen perusteella tehdyt päätelmät;
- 11) jos vanhemmuutta ei ole suljettu pois, tutkimustulosten tilastollinen arviointi, erityisesti vanhemmuusindeksi ja tutkimustulosten todistusvoima.

23 a §

Lausunto muiden lähisukulaisten tutkimisesta

Sen lisäksi, mitä 11 §:n 1 momentissa säädetään, siinä tarkoitettussa lausunnossa on mainittava:

- 1) lausunnon antaja;
- 2) lausunnon pyytänyt lastenvalvoja tai tuomioistuin;
- 3) keiden välisen vanhemmuussuhteen tutkimisesta on kysymys;

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

4) tutkittaviksi ehdotetut.

23 b §

Lausunnon lähettäminen ja tiedoksianto

Edellä 23 ja 23 a §:ssä tarkoitettu lausunto on sen valmistuttua toimitettava viipymättä sille, joka on tutkimuksen määrännyt tai tilannut. Edellä 23 a §:ssä tarkoitettua lausunnon tiedoksiannosta tutkittavalle tai hänen lailliselle edustajalleen huolehtii lausunnon pyytäjä.

24 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä:

1) näytteen ottamisesta, tutkittavalle annettavasta todistuksesta ja näytteen lähettämisestä maksettavasta korvauksesta;

2) tutkimuksen tekemisestä, tutkimuksen perusteella annettavasta lausunnon ja sen lähettämisestä sekä 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua lausunnon antamisesta ja lähettämisestä maksettavasta korvauksesta;

3) 8 a §:ssä tarkoitettua haudan avaamisesta näytteenottoa varten ja sen ennallistamisesta maksettavasta korvauksesta;

4) 1—3 kohdassa tarkoitettujen korvausten maksamiseen liittyvästä laskutusmenettelystä ja laskujen tietosisällöstä;

5) henkilöllisyyden toteamiseksi hyväksyttävistä asiakirjoista.

Oikeusministeriön asetuksella säädetään niistä tutkimukseen liittyvistä asiakirjoista, jotka annetaan asianomaiseen tarkoitukseen vahvistetuilla lomakkeilla. Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksen vahvistaa käytettävien lomakkeiden kaavat.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

Laki

lapsen huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan lapsen huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta annetun lain (619/1996) 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 627/2022, seuraavasti:

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

12 §

Muu selvitys

Tuomioistuin voi myös määrätä, että lapsi on hyvinvointialueen osoittaman lääkärin tai muun asiantuntijan tutkittava. Tutkimusmääräyksen lisäksi asetettavaan uhkasakkoon ja tutkimusmääräyksen noudattamatta jättämisen seurauksiin sovelletaan, mitä oikeusgeneettisestä vanhemmuustutkimuksesta annetun lain (378/2005) 11 §:n 2 momentissa ja 12 §:ssä säädetään uhkasakosta ja tutkimusmääräyksen noudattamatta jättämisestä oikeusgeneettisissä vanhemmuustutkimuksissa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____ .

Laki

sukupuolen vahvistamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sukupuolen vahvistamisesta annetun lain (295/2023) 3 §:n 3 momentti seuraavasti:

3 §

Sukupuolen vahvistamisen oikeusvaikutukset

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, sovellettaessa hedelmöityshoidoista annettua lakia (1237/2006) henkilön sukupuolena pidetään henkilön syntymässä määriteltyä sukupuolta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____ .

Eduskunnan vastaus EV 54/2023 vp

Helsingissä 5.12.2023

Eduskunnan puolesta

puhemies

pääsihteeri